

Први школски писмени задатак

Растињак у отмјеном Паризу

Како је само тај Париз био отмјен. Како је само сијао у хиљаду боја. Био је пун сласти, неког ђавољег савршенства које је олако мамило младе душе, крало њихов вид и мутило јадна, још неочврсла срца.

Пред вратима овог пакла нашао се и млади студент Ежен де Растињак. Поштено чељаде из скромне и сиромашне породице, долазећи у Париз бива запосједнуто париским демонима раскоша и отмјености. Али, како да га кривимо? Ипак су ђавоља посла увијек била слатка и примамљива, а Париз их је био пун. У мрачне улице живота се лако скрене јер баш на њиховим почецима сијају најшаренија, примамљива свјетла. Ежен, као и свако младо биће, био је незасит и жељан свега. Брзоплето је заплочио плићак суровог париског мора, осјетио је његову раскош и дубину, али није размишљао о томе да се највеће звијери скривају управо у највећим дубинама. Када се у такве воде закорачи барем мало, из њих се јако тешко излази. Срце које пуно адреналина, лудо лупа о груди, не оставља много мјеста разуму да се огласи а поготово не да преузме кормило. Управо ово се догодило Ежену. Потпуно је био омађијан отмјеним Паризом. Како Оноре де Балзак каже : „ Демон раскоши уједе га за срце, обузе га грозница добити, а жеља за златом осуши му грло. " Поред грла, оста му сува и душа. У свом том лудилу огријешио се и о своје најмилије, о своје сестре. Једино људско што је гајио у себи, била је брига о јадном напуштеном чича Горију. То зрно доброте указивало је на то да ипак није продао сву своју душу. Неко свјетло, остало је ипак у њему.

Тај савршени, дијамантски, отмјени Париз, крио је несрећне и незадовољне, а понајвише празне душе. У њему су људи масовно умирали у биједи, а још више их је било огољених и мртвих душевно, чак и прије клиничке смрти. Када је то Ежен схватио, било је већ касно да се врати на прави пут. Послије пар падова и јаких удараца, ојачао је своја леђа, постао је

свјестан превртљивог Париза, наоружао је и ум и тијело и кренуо је у сурову, крволочну борбу која га је чекала у ринговима гладијаторског Париза.

Теа Богојевић III7